

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an . . . . . 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invoială.

ECOURI DE LA PROCESUL CANDIANO

Desenuri de N. S. Petrescu

Don Colonel Vlădescu. — Bea dragă Alecule, e
un curaçao fin de tot.
Candiano. — Mersi, prefer... arsenicul că-i
mai puțin tare.

Cităm textual din pledoaria d-lui Nea Iancu Bră-
tescu :

— ... Da, domnilor, când eram în școală mă
duceam și eu la cafeneaua Caracaș și beam...
(emoție în public) câte o cafea cu lapte! (Mare
senzație în sală. Eminentul artist Brezeanu aplaudă
frenetic).

Conu Petrache Grădișteanu, în costumul me-
dicilor lui Molière, pentru că s'a făcut grozav
că-i tare'n medicină. Adică a făcut pe «doctorul fără
vot».

Distinșii medici alieniști, dr. Obreja și dr.
Marinescu, s'au luat la ceartă. Când se ceartă
doi doctori de nebuni, să știți că-i curat bala-
muc !

D. d-r Râmniceanu și-a dat poalele peste cap
și întreține publicul cu istorii picante. Dama
din sală își astupă urechile așa în cât sa auză
mai bine. Președintele însă întrerupe :

— D-le doctor... m'ați turbat... cu expli-
cațiile d-v !

SAMOVARUL POLITIC

Rușii, trecând prin țara noastră, cu prilejul războiului pentru independență... pierdută de Basarabia, au lăsat următoarele urme mai de căpetenie: birjarii din Piața Teatrului, regrete eterne în sufletele câtor-va amatoare de ruble și dezvoltarea obiceiului d'a bea ceaiu.

Influența slavă asupra latinei noastre patrii n'a fost mai considerabilă de cât atât, ori-ce-ar zice amicul meu d. Al. Brăescu, «Răzeșul de la Scurta» și de la... «Pravoslavni Vostoc».

Despre ceaiu vrea să spun două cuvinte.

Ceaiul, la drept vorbind, nu este o băutură propriu zisă. Ceaiul nu este pentru un consumator inteligent alt-ceva de cât un inocent pretext ca să bea o cantitate de rom ceva mai mare de cât aceea pe care buna cuviință o îngăduie când romul e băut sadea, fără paravanul hypocrit al ceaiului.

Până mai acum câți-va ani, ceaiul a jucat un rol important în literatura națională. Un poet, care nu înghițea cinci pahare de ceaiu înainte de-a scrie o strofă, era considerat ca lipsit de ori-ce talent; un critic, care nu oferea măcar o dată pe săptămână «un ceaiu literar», devenea un om pierdut și trebuia să se apuce de altă meserie. Ceaiul era nectarul care trebuia obligatoriu să inspire pe barzi și era pedestalul indispensabil al reputației unui critic.

De scurtă vreme, însă, o reacțiune s'a săvârșit: ceaiul a fost abandonat de literatură care s'a aruncat în — ca să zic așa — brațele șprițurilor și halbelor. În schimb, ceaiul a fost adoptat și e practicat cu frenezie de lumea noastră politică. E colosal cât ceaiu se bea iarna în saloanele bărbaților politici și de o mie de ori nefericit omul care, având toate calitățile cerute unui candidat de portofoliu ministerial, e lipsit însă de cea mai esențială: de un bun samovar. Azi nu se mai strâng partizanii «în jurul unui program și al unui număr de idei», cum ziceau naivii visători de odinioară ca Rosetti și Panu, de pildă. Azi apostolii se adună în jurul unui pahar de ceaiu. Ceaiul le dă căldura convin-

gerei, zahărul îi îndulcește, un paharuț de jamaică le insuflă entuziasmul pe care n'ar putea să'l producă cel mai elocvent discurs și cele mai frumoase principii.

Cunosc bărbați de Stat cari nu și-au câștigat înaltele lor situațiuni de cât grație împrejurării că și puteau permite luxul să trateze cu câte-va duzini de pahare cu ceaiu pe viitorii «amici devotați»; cunosc guverne cari au fost răsturnate cu un simplu pachetel de ceaiu de la Popof; cunosc opozanți inverșunați cari s'au convertit în mod miraculos administrându-li-se de către vr'un ministru, la ceas-la ceas, câte-o linguriță de ceai.

Ceaiurile astea politice nu se dau numai așa pentru plăcerea amfitrionului d'a creea casei sale o reputație de ospitalitate largă, nici de hatârul celor cari le consumă.

Intr'un pahar de ceaiu se stîrnesc adesea furtunile parlamentare, sau — din contră — conținutul lui servește să stingă focul vr'unei primejdii ivite la orizont.

Uite, eu cînd am citit deunăzi că d. Sturdza dă un ceaiu politic, 'mi-am zis că nu se petrece lucru curat. Omul cuminte nu bea ceaiu de cât cînd a răcit rău, il bea ca doctorie pentru troahne și guturaiuri. Să știți că d. Sturdza ori vrea să împace o disidență, ori să combine o remaniere ministerială, ori că se simte încolțit rău de opoziție. Să știți că a răcit!...

Ascultă-mă cititorule: cînd vei auzi pe un bărbat politic zicînd «ceai», tu să 'l întrebi «ce ai?»; și, dacă nu 'ți va răspunde cexina, să fii incredințat că 'ți va răspunde că nu-i e bine de loc.

George Ranetti

APA LA MAHALA

Tușa Marghioala. — Și de ce nu mai vine apă limpede?

Nepotul Guță. — A n'reruptără.

Tușa Marghioala. — De ce?

Nepotul Guță. — Diferite motive.

Tușa Marghioala. — Păi de ce nu ne-a spusără mai dinainte?

Nepotul Guță. — O fi spusără la patru cincî. Când or sta să spue la toată lumea...

Tușa Marghioala. — După ideea cărciumarului din colț, a oprit-o ea să nu mai puie dumnealui apă în vin.

Tușa Marghioala. — Bravus!

Nepotul Guță. — Bravus, dar el s'a supărat.

A făcut jurămint să voteze contra guvernului.

Tușa Marghioala. — Atita rēu!

Nepotul Guță. — După alții, a opritără apa ca s'o analizeze.

Tușa Marghioala. — Ce să'i facă?

Nepotul Guță. — S'o analizeze... Uite, să ia intr'un vas apă ne'nepută, s'o fiarbă pină la 100 graduri, s'o strecoare prin zece strecurători...

Tușa Marghioala. — Prin tulpanuri.

Nepotul Guță. — Prin fel de fel de alea. Pe urmă să caute cit var are intrinsa, cât fier, câte gunoaie.

Nepotul Guță. — De ce, măicuță?

Nepotul Guță. — Ei de ce? Când oi bea apă să știți și d-ta ce bei.

Coana Marghioala. — Am ajunsără la vremea de apoi!

D. Teleor.

EPIGRAMĂ

Unu polițist.

Că prinzi hoții leșe
Și pungași, se poate;
Chiar proverbul spune:
Cui pe cui se scoate.

Calomel.

DIN CARTEA IUBIREI

E seară splendidă de vară,
În strada Panteleimon,
Un june fercheș-de bonton
Trăgînd la fumuri din țigară,
Din o țigară cu carton,
Suspînă trist, c'un jalnic ton:

«— Apari iubito la fereastră,
«Apari în albul camizol
«Să te sărut pe sinul gol,
«Ha! vin'o Bibby te adastă
«Și-ți jură că-i vei fi nevastă,
«Ha!, vino fă și nu fii proastă.

«Mai lasă dracului pianul,
«Nu mai cînta cu-atita foc
«Că'mi muți urechile din loc,
«Ha!, ia'ți papuei și tulpanul
«Nu mai cînta, că'mi spargi timpanul
«Rămîne surd Bibby sărmanul.

«Ah! vino inger eu-aripioare
«Să-ți spun a dorului poveste
«Splendidă, alta cum nu este,
«Ha!, ia'ți papuei în picioare,
«De tine, inima mă doare
«Și da! ubito în lingoare.

«De nu vii tandră creatură
«Să'mi potolești crîdul amor
«În fața casei tale mor...»
Dar vai minutele trecură
Și ea infama nu se îndură
Să-i dea măcar... măcar... o gură.

Oh! cititori și cititoare,
Ce așteptați finalu-acum?
Credeți că s'a ucis în drum,
Văzînd'o așa nendurătoare?...
Ei așa! nebun era el oare?
S'a dus băiatul la culcare.

Costache Modestu.

O DRAMA IN MANSARDĂ

— Să pling? la ce-ai mai plinge, tu nu mă înțelegi!
De geaba îți spui povestea vieții mele întregi.
O viață începută în sala Alcazar
În mijlocul orgiei născute într'un pahar.
O! cupa ce spumează cu stropi de diamante
Mai dulce ca sărutul sburdalnicei amante,
O! cupa ce trezește în suflete plăceri
Ca raza mîngîioasă a dragei primăveri.
La Alcazar, acolo, pe sinul tău culcată
Fusei în întia oară de tine sărutată.
Cu focul din privirea-mi îți aprindeai țigara
Și-mi apărea un nobil marchiz de Alcantara,
Cu paisprece castele la Xéres, la Sevilla
Și te-ascultam ca *dona* ce-ascultă *seguidilla*.
O! visuri, feerie a unei nopți de vară,
Castele închegate din fumul de țigară!...
Azi, nobilul meu fante, marchiz de Alcantara,
S'a preschimbât în fiară, în tigrul de Sahara,
Mă lasă într'o mansardă să-mi plîng copilăria
Nu-î pasă că n'am miine cu ce-mi plăti chiria!
— Ai isprăvit, madamo? mai îngrădește-ți gura
Că-mi sâr din balamale și-ți aranjez coafura!
Ai vrea să am castele, marchiz ai vrea să fiu?
Mansarda nu-ți mai place? Te mută în Cișmigiu.
— Alecule, îngînă, rugîndu-se, Maria...
Alecule și ia bastonul, își pune pălăria.
— Ma chère, la revedere, să-mi scrii în Alcantara...
Dar, iată că Maria, mai repede ca fîra
Dintr'un dulap apucă un vas de porțelan
Și-l scaldă pe superbul, gomosul Don Juan.

Tirziu, mansarda intră în pace și'n tăcere,
Păianjenu-și mai țese, doar, pinza pînă unghere.

Delavertilles.

BENOARUL MIȚI BICICLISTI

În vremea asta cînd sala Teatrului Național e aproape în fie-care seară mai goală de cît o cucoană *imbrăcată* în costum de bal, mai goală ca o frază din circularile d-lui I. Kalinderu, în vremea asta e o datorie să s'aducă omagii publice puținilor iubitori de artă cari n'au dezertat de la posturile lor, ci merg cu curaj să înfrunte chiar piesele cele mai originale din repertoriul Teatrului.

Dînd în vileag numele acestor spectatori devotați și aducîndu-le laudele pe cari le merită, poate că aceia cari nu vin la teatru se vor rușina și vor începe iarăși să încurajeze sărmana și oropsita noastră primă scenă.

D-ra Mița Biciclista, celebra demimondenă, trebuie citată în primul rînd în cartea de aur a Teatrului. Precum ești sigur că o să vezi în plafondul sălei marele candelambur, tot ast-fel o să vezi în cel dintîi benoar din dreapta pe gentila spectatrice.

Bunul plac al hazardului a făcut

ca benoarul Miți Biciclisti să fie situat exact în fața benoarului în care altă dată apărea la fie-care reprezentație figura simpatică a regretatului Menelas Ghermani care, după cum se știe, era poate cel mai pasionat amator de teatru dintre bucureșteni.

Golul pe care l'a lăsat în teatru neuitatul bărbat este umplut azi — cine ar fi crezut? — de Mița Biciclista.

Mecena a murit, — trăiască Mițena!

Nu doară că susținem că Mița Biciclista vine la Teatru din amor pentru artă; în privința asta suntem convinși că îi plac mai mult piesele cu zimți de cît cele cu deficit.

Dar de ce vine atunci? Treaba ei, importantul este că vine.

Mița a debutat foarte modest; am putea spune că la început era o Mița Tramcalistă. De la tramcal n'a făcut decît un pas pînă la muscalul cu galoși, și apoi a trecut la bicicletă căreia i-a fost mai mult timp fidelă, ceea ce a făcut să-i rămînă supra-numele glorios de Mița Biciclista.

Urmînd evoluțiunea firească a

briliantei sale cariere, după bicicleta ar fi trebuit de sigur să avanseze la automobil, să ajungă adică Mița Automobilista.

Dar — la dona e automobile! — printr'un capriciu neexplicabil, Mița a preferat automobilului benoarul.

Teatrul îi e dator pentru aceasta recunoștința eternă și noi cerem ca direcțiunea să așeze în foaier bustul de marmură al aceleia a cărei prezență neîntreruptă la reprezentații mai îndulcește puțin amarul crizei financiare prin care trece nefericita instituțiune.

D-le Sihleanu, cerem așa dar bustul Miți Biciclisti prin subscripție publică!

Tarascon.

STROFE ȘI APOSTROFE

DE CE-Î TRIST CALATORESCO?

Jorj Calatoresco, care
Cică-î inginer de mine,
Astă-zi proastă mină are;
În arest s'aud suspine.

Oare-un dor de libertate
Tulbură senina-î pace
În neagra singurătate
A celuli n care zace?

Oare'n cugetu-î se naște
Remușcarea și'l tortură?
Pentru ce necazul paște
A lui nobilă figură?

Dorul libertății moft e,
Moft d'asemeni remușcarea!...
Dar atunci, mă rog, ce poft
I-au stărnit azi supărarea?

Vous savez, mon cher, c'est bête:
Duba ceea idioată
Care-l duce la parchet
N'are cauciuc la roată!?

Cyrano.

IN CONTRA LIGII ANTI-ALCOOLICE

D-rei X.

O ligă s'a fondat la Iași
Spre a combate alcoolul.
Dar membrii ligii, teme-m-aș,
Nu-și înțeleg nici rolul.

Stîrpească vîile de tot,
Și circiumi și poverne;
Impiedice numai de pot
Alcoolurile-externe!

O lume 'ntreagă s'o îmbăta
(Pîn'și lighiștii 'ntegri)
Atîta timp cit vor dura
Splendiziile tîei ochi negri.

Galati

Const. Graur.

ELEGIA UNUI FLĂMÎND

Sunt ifiștiu, n'am gologan,
N'am nici cartelă la birtaș,
Nici credit pe la vr'un băcan,
Dar nu mă plîng, căci nu sunt laș.

Îmi ghiorăe mațele grozav,
Albastru e cînd nu mîncînci,
Și cînd erai obișnuit
Să dejunezi de da! pe brînci.

De gînduri negre stăpînit,
Mergînd a lene gînditor,
În cale-mi ese un amic
Destul de binevoitor,

Care-mi oferă un trabuc
Așa de scump ș'asa de fin,
Ca să spun drept ași fi voit
Să-mi dea valoarea lui peșin.

Și pe cînd trist, scoteam din el
De fum albastre rotocoale,
Ce n'ași fi dat să am un fel
De varză acră sau sarmale!

Dar vai speranța e'n zadar
Cînd n'ai nimic în buzunar
Și cînd birtașul Dionis
Nu vrea s'adă nici prin vis
Să-mi dea ceva pe datorie!

O! cruda soartei ironie:
Stomachul 'mi-e un fort Chabrol
Ce s'ar preda pentr'un rasol.

Costake Actoru.

SCRISORI ȚĂRĂNEȘTI

C'coane Mitită,

Păi, fiind-că ești mai mare peste
sfetnicii Măriei Sale și ai ajuns de
sta! de vorbă cu împărățiile, — cu
carî, chip și seamă, ne'ncuscrim
după neamu lui Vodă; — ba, mai ești și hat-
man peste oști; mă gîndiu să 'ți scriu du-
mitale un răvaș, să 'ți spui și eu o vorbă,
că mult bine prinde sfatu oamenilor bărba-
tului fără minie la suflet și fără fumuri
la cap.

Veni ginere-meu de la București și ci-că a
auzit și el p'în lume că a eșit — ori o să
iasă acū o lege nouă, precum ca să ne mai
puneși alte biruri. Pesemne că nu s'o fi ajun-
gînd ce bruma s'adună pentru ale cheltuieli
ce se fac de cîrmuire, cum se cade și se cere
la gogeamite regatu-ăsta al nostru, de'i zicea
mai nainte țara romînească.

Dac'am aflat așa m'am dus la primărie și
m'am dat în vorbă cu primaru. Da' el cea-că
numai dacă n'êși ieși la se'emet cu drăcia-aia
de'i ziceți d-voastră buget — ce-o mai fi și
aia — numai atunci ne-eți mai pune vre o
altă angară pe spinare.

Pe cît am priceput eu, bugetu-ăsta ar fi
răboju de slujește cîrmuirii să știe ce are
să dea și ce are să ia, și primaru zicea că
numai de cînd ești d-ta în fruntea bucatelor
a început să se mai potrivească creșterurile
de ce e de lnat și de ce e de dat. Da mai
nainte vreme ci-că nu se potriveau neam! Și

cînd se făcea socoteala în visterie nu era să-
mînță de ban, iar p'afară degerău bieții oa-
menii ori îi trecea patru mii de nădușeli pînă
să prinză ce nu curge pe apă pe zăpăsul is-
călit de sfetnicii Măriei Sale și pe celuit cu
pecetea domnească.

Pe urmă, cînd se 'ncureau lucrurile de tot,
da fuga cite un sfetnic mai guraliv p'în ale
împărății, și de milă, de pomană, își deschi-
dea zarafii bolțile de azi pînă mîne.

Aproape să te lipsești.

Și mai spunea primaru că numai d-ta
ci-că știi cîntecul ăla de demult:

D'am avut
De n'am avut
La nimenea n'am cerut
Și-am făcut cum am putut.

De, c'coane Mitită .... bine o fi ș'asa, dar
tot nu e bine.

Că uite ce zic eu. Dacă e omu sărac și nu
i s'ajunge va s'aleagă din două una: ori să
stea cu mînele 'n sin și să fluere pe vatră
cu bogdaprostea mai mult de ce n'are de cit
ce are, ori va să pue umăru la treabă și să
scoată paraua din pămînt din iarbă verde, ca
să'i tihnească și ciocanu de rachiu cînd l-o
da pe gît și somnu cînd și-o lăsa capu pe
căpătăiu patului.

Vorbesc cu d-ta așa că suntem cam de o
vîrstă, — poate să fiu eu cu 15—16 ani
mai mare.. Te știu de cînd a intrat Măria
Sa Domn în țara noastră — taman mă 'ntîm-
plam la București. Erai tinerel pe vremea
aia, să tot fi avut 32 de ani; și te aleseseră
sfetnic al Măriei Sale, c'ai avut și minte și
învățatură, în toate limbile, — bașca de
pilda care ai dat-o la tot norodu de cit erai
și ești de harnic la treburî.

Și-așa, zic că nici cum ai luat-o d-ta de
ai oprit căruța în mijlocul drumului și-acū
sta! pe proșap și flueri a pagubă — n'ai prea
nemerit-o. Și dacă te-o 'mpinge păcatu să
ne mai ciupești cu vre-un bir nou, apăi n'ai
nemerit-o de loc.

Să vezi de ce.

Dintrunțiiu n'ai nemerit-o fiind-că dacă e
vorba să 'și ducă creștinul zilele ca vai de
cap de om și să nu mai năzue la mai bine,
atunci lipsă d'asa viață.

Numai c'un dumeat de piine și c'o treanță
de cămașă în spinare — știe ori-ce nevoiaș.
Și dacă i-ar fi plăcut lui D-zeu să nimple lu-
mea numai cu d'alde-d'ăștia, n'ar mai fi lă-
sat pe coaja pămîntului attea bunătăți: și
pentru gură și pentru inimă. Că, eu să 'ți
spui drept: sunt om de 80 de ani impliniți
și nu mă trece Duminică și sârbătoare să
nu m'așez la refenca și să nu'l pui pe
Ciotea — lăutaru de la noi — să 'mi zică:

Cuculeț de la pădure
Cu gușa plină de mure,
Vara vii, vara te duci
Mă mir iarna ce mîncîci.

Ori:

Foae verde tiriolic,
Prinde-ți puică ibovnic
Că cu mine n'ai nimic.
Că cu mine ce-ai avut
Amîndoi le-am petrecut.

Pe urmă, cum zisei, dacă te-o 'mpinge
păcatu să ne mai ciupești cu vreun bir nou,
iar n'o nemerești.

Sta! să vezi.

Eu gîndesc că birurile-astea, de le dăm
noi stăpînirii pe potriva fiecăruia și ca să
aibă cîrmuirea cu ce plăți ale pustii de lefuri
la atîția slujitori și mai mari și mai mărungi,
— va s'avem și noi de pe ce să le scoatem.

Că din patru, una din munca noastră o
dăm: ba pircălabului, ba notarului, ba pri-
marului. Ba — dacă mai are romînu cite vre-o
dandană pe la ale judecătorii — unde ar fi
să nu ne mai ia altă plată, că destul dăm pe
juratele-alea de timbre — rămînea-r-ar de capu
cui le-a mai seorocit; — mai, mai să ne ia
și zeghea din spinare haita de calici ce se
vîră 'n sufletu omului ca viespea în floarea
dovleacului.

Și să zic și eu ca n'ar fi mult să dea fie-
care creștin cît îl calcă datoria; dar cum a
ajuns norodu azi — pe ce să'i mai puneți
bir și din ce să mai dea, păcatele lui!

Apoi, să mă ierți că 'ți-o spui, tot d-voas-
tră sfetnicii sunteți de vină că n'aveți de unde
mai lua — că nici nu-mai este, — fiindcă ne-ați
uitat, nu v'a fost drag de noi și mă mir de ce!

Că, feciori d'am avut în oaste i-am dat;
la bir de ne-ați pus n'am cîrtit și l'am
plătit. Dar d-voastră par'că veneați de peste
hotar, v'ați făcut n'aude-n'avede și nu ne-ați
arătat și nouă șipotul să ne-adăpăm la is-
voarele avuției — ne-ați lăsat în apele noas-
tre: fără învățatură, fără credințe în pravile,
fără nădejde în obrazele boerești și p'aci,
p'aci să pierdem și ce brumă nădejde mai
avem în D-zeu.

Mai coboriți-vă, c'coane Mitită, să vedeți
cum se sbate norodu să'i plesnească coșu
pieptului — nu alteeva, și cum bijhie pe 'ntu-
neric în căile lumești.

Mai arătați-vă pe la noi, că d'aia v'a ales
Vodă: să ne doftoriți în boale și să ne învê-
țați și pe noi nepricepuții cum se mai adună
două și cu două. Că de la o seamă de vreme
le-am tot scăzut de am rămas cu palmele
goale.

Sluga d-tale, C'coane Mitită
Neacșu Pompieru
pr. conform. T. Dușu.

SIREACU BĂRBATUL!

«Te rog, iubita mea nevastă,
«Nu mă aștepta cu masa azi,
«Am o afacere, — năpaslă
«Ce 'mi cauzează mult necaz».

«Vreau s'o tranșez cît mai de grabă.
«Pe cînd voios o să mîncînci,
«Eu biet cu afurisita treabă
«O să muncesc să dau pe brînci».

«Am înc'o oră de serviciu
«La slujbă; dar nu 'mi pare rău,
«Fac ori și care sacrificiu,
«Ca să 'ndulcesc scump traiul tău».

Inchide plicul, îl trimete,
In mas'apoi vârtos bătînd:
— S'aduci doi lăutari, băete,
Și să mai vie înc'un rînd!

Romeo.

NUME PREDESTINAT

D-lui procuror Stambulescu.

De vină numele ți-a fost
Și numeroasele ți citații —
Trintite cam fără de rost :
Te dară 'n stambă avocații.

Coco.

PERSECUȚIE!

—Fantezie umoristică din repertoriul d-lui P. Liciu, artist de la Teatrul Național —

(Toroipan, personajul care vorbește mai la vale, suferă de împiedicatură la limbă. Vorbește cu greutate, făcând sforțări comice și bilbind din cind în cind)

Mă numesc Toroipan ș'acuma n'am nici-un ban, sunt un golan, pen'că iacă de ce.

Acum un an eram gardist știi colo în strada Popa Nan, taman la pont lingă un maidan, unde vizavi e un băcan.

Și intr'o zi mi-a zis dom' comisar Becarian :

— Toroipan, să prinzi pe banditu Drăgan. E un găligan bălan, da, foarte calpuzan. Să bagi de seamă, Toroipan.

— Am înțeles, dom' Becarian.

Am salutat ș'am plecat.

Lingă maidan, hop Drăgan. Puiū mina pă dînsu și mă adresez :

— În numele legi te-arestez.

— Bine, zice Drăgan.

— Ha! la secție. — Ai, da dă mi un ban să mi cumpăr o franzeluță dă vizavi dă la băcan.

Aștept cinci minute, aștept zece, aștept cinspce, Drăgan nu mai se 'ntoarce de la băcan.

Atuncea intru și io la băcan și 'l întreb :

— N'ai văzut pă Drăgan ?

— L'am văzut, oite-acu eși pă dîn dos.

Mă duc la secție și spuiū daravela cum a fost.

— Toroipan, ești un guguman, zice dom' Becarian.

Trece un an. Și iar întilnesc pe Drăgan taman lingă maidan. Puiū mina pă dînsu și mă adresez :

— În numele legi te-arestez.

— Bine, zice Drăgan.

— Ha! la secție.

— Ha! da să mi dai un ban să mi cumpăr o franzeluță dă vizavi dă la băcan.

— Ii dău un ban și Drăgan intră la băcan.

Da'în gîndu meu zic :

— Stai tu Drăgan, știū că ești pehlivan, da, nici io nu mai sunt guguman.

Și mă duc fuga pă dîn dos la băcan.

Aștept cinci minute, aștept zece, aștept cinspce, Drăgan nu mai să 'ntoarce dă la băcan.

Atuncea intru și io la băcan și 'l întreb dac'a văzut pă Drăgan.

— Oite-acu eși pin față, zice.

— Al ciorilor șarlantan banditu Drăgan, zic și-i raportez lu dom' Becarian.

— Toroipan, ești un guguman, zice dom' Becarian.

Ma! trece un an, și 'l întilnesc pe Drăgan tot taman la maidan care vizavi e un băcan,

Puiū mina pe dînsu și mă adresez :

— În numele legi te-arestez.

— Bine, zice Drăgan.

— Ha! la secție.

— Ha! da dă mi un ban să mi cumpăr o franzeluță dă vizavi de la băcan.

— A ha Drăgan știū că ești un mare hoțoman, da' nici eū nu sunt guguman ; nu mai merge ca acum un an. Stai tu aci Drăgan și mă duc io la băcan.

Intru la băcan. Scot repede un ban. Dă-mi o franzeluță băcan ; m'așteaptă Drăgan.

Iaū franzeluța, ies în stradă. N'o să mă credeți ! plecase Drăgan.

Momentan mă prezant la dom' Becarian :

— Iar am seăpat pe Drăgan !

— Bine-ai făcut Toroipan, eși afară.

A doua zi m'a seos din slujbă.

Persecuție !

SIMPATILE NOASTRE

D. GH. POPOVICI

Frații Popovici, — începînd cu d. Andrei Popovici și sfîrșind cu cadetul Mihai Popovici, care se află acum la Viena spre a-și termina studiile, — formează una din cele mai remarcabile dinastii din Capitală. Toți gentili, inteligenți, amabili, avînd într'înșii ceva cavaleresc care rar se mai întilnește în vremurile noastre prozaice de burghezocrație.

Am dat azi portretul amicului nostru Ghiță Popovici, pe care întimplarea l'a pus la ordinea zilei, dîndu-i greaua sarcină de a prezida juriul ce a condamnat pe Candiano și a achitat pe Vlădoianu.

Prin glasul primului jurat, în clipa cînd a citit verdictul, a vorbit nu un singur om, ci întreaga opinie publică pe deplin satisfăcută de hotărîrea bine chibzuită a juraților

Suntem convînși că d. Ghiță Popovici a mîncat în ziua cînd s'a terminat procesul de zece orî mai cu poftă ca de obicei : căci o conștiință senină merge tot-d'auna mină în mină cu un excelent stomac.

Iar verdictul nostru al cestora de la „Zeflemeaua“ sună ast-fel :

Pe onoarea și conștiința noastră, în tața lui Dumnezeu și a oamenilor, cu unanimitate de voturi, am decis că :

Da! d. Ghiță Popovici merită să ocupe un loc de onoare în coloanele ziarului nostru ;

Da! desenatorul are circumstanțe atenuante în cazul cînd nu i-o fi brodit toc-mai bine poza.

DECLARAȚIA UNUI LICEAN

Frumoso, vin' la pieptu-mî june, —
Te rog să nu mă tragî la fit, —
Alină-mî dorul. . fă Latina
S'o uit la sînu-ți mult iubit.

In catalogul vieței mele
Fă o 'nsemnare fericită...
O vino... și spre mulțumirea-ți,
N'o să-mi pui trei la conduită...

De nu-mî crezi scumpo jurămîntul
Vreaū indoiala ca să-ți treacă :
O vin' ! De n'oi fi la 'nălțime
Invêț un paragraf la Greacă!!

Vinicius

DIN VIAȚA FUNCȚIONARILOR

(Distracțiile unui copist)

Veneau stariții și starițele mănăstirilor, unul după altul, la direcția cultelor din Minister, ca să vază de ce nu li se trimit lemne.

— S'apropie Dechemvrie, tătiță . . .

— Pă la noi e mai răcoare ca p'aci tăicuță

— Nici n'a venit termenul pentru predarea lemnelor, părințele, le răspundea vr'un funcționar.

— Știm tăicuțiță, dar pină le pornește, pină vin, pină le primim . . .

— Fiți liniștiți că le aveți în curînd . . .

Apoi vr'un funcționar mai mare făcea o serie de 'ntrebări :

— S'a scris la Domenii ?

— S'a scris de patru zile . . .

— Păi, ce e pricina, domnule, de nu primim nici un răspuns ?

— Cine știe ? . . .

— Aleargă la expediție de vezi, s'a expediat . . .

— Am fost adineauri, s'a expediat de trei zile . . .

— Ce e pricina, domnule ?

— Cine știe ? . . .

Ma! trecură încă cinci zile și călugării veneau căduri . . .

— Ia mai întrebați la expediție . . .

Se mai cercetă din nou la expediție.

Funcționarul de aci aduse și condica în care era iscălit primitorul hîrtiei la Domenii.

— S'a expediat . . .

— Vezi bine, s'a expediat . . .

— Atunci, ce e cauza ?

— Cine știe . . .

Și începură toți să fluere.

Un stariț întrebă din nou :

— Ce ne facem tăicuță ?

— Răbdare, cucernice . . .

— Trebuie să ne vie adresă . . .

— Păi cînd, tăicuță ?

— Zilele astea.

Se luă în cele din urmă hotărîre ca să se repete cererea ministerului.

— Să se aducă dosarul cu hîrtia expediată . . .

— Am înțeles . . .

Și pe cînd un funcționar imuia tocul în cerneală ca să concepteze, vine cineva de sus cu o hîrtie în mână.

— Poftiți . . .

— Ce e asta ?

—Hirtia care a'ți trimis'o la Domeni...
—Dar de ce a venit îndărăt?
—Citiți-o și vedeți.

Se adunară toți în jurul hirtiei, și unul din amploiați citea...

—Ha! ha! ha!

«Domnule ministru, am onoare a face cunoscut Prea Sfinției tale...»

—Ce-o fi zis d. Stolojan?

—O fi ris să se prăpădească. Auzi prea sfinției sale!

—Ha! ha! ha!

—Ce e mă?

—Una mai frumoasă...

—Ha! ha! ha! ha!

—In loc d-l «Ministru», jos, e scris: «Mitropolit»...

—Și cine iscălește?

—Secretarul general...

—Ha! ha! ha! ha!

—D. Sihleanu?

—D. Sihleanu...

—Ha! ha! ha! ha!

A fost un ris omeric toată ziua.

S'a făcut în urmă altă adresă.

D. Teleor.

In fie care zi, între orele 11 dim. și 3 d. a., se servește la Berăria Cooperativă (Piața Teatrului) și mâncări calde preparate de un maestru bucătar înadins angajat.

Numai cu un leu se poate de-juna excelent.

In această modestă sumă intră două feluri de mâncare un pahar de neîntrecuta bere Oppler, sau o sticlă de vin Drăgășani, alb sau roșu, după preferința consumatorului.

COMERȚUL ȘI INDUSTRIA ROMÂNĂ

MERG SPRE PRĂPASTIE

De curind 'mi-au căzut în mină două scrisori: una a unui măcelar și alta a unei lucrătoare la o blănărie

—Ei și ce au a face scrisorile astea cu comerțul și industria română? o să exclame un cititor impacient.

Ai puținică răbdare, onorabile! Din lectura scrisorilor de mai la vale cititorul se poate convinge că junele și juna în chestie s'au apucat de literatură. Simptomul este grav. Comerțul și industria română, în persoana acestor doi tineri de ambele-sexe, au pornit pe un povârniș periculos, noi bieți clienți suntem amenințați ca în loc de mușchiu de vacă, măcelarii să ne vorbească de mușchiul catifelat al stincilor și în loc de fleici să consumăm sonete. Cit despre lucrătoarele de blănărie, ele, în loc de ronturi îmblănite, vor confecționa *rondouri*.

Să dăm însă la lumină cele două *corpus delicti*.

Copiez aidoma:

«Stimată D-soră

«Viu avă detalia totă surpriza ce Mea Făcut onorabila D-voastră Fotografie...?»

D-soră trechind Mai adese ore de la Prăvăli

Mam oprit și am privit în acel raft și vam zărit Nostima D-voastră Fotografie... am intrat și mam adresat la fotograf D-le vă rog se pote sămi vindeți mie această Fotografie — el mea primit bucuos eu îndată am seos un leu și-am cumpărat-o tot aveam eu o ramă de pluși bordo forma inimioarei și v'am aranjat pe D-voastră Stimată D-soră, vă rog amă scuza pentru Indrăneala ce meam luat vizavi de nobila D-voastră figură de vam scris adevărul — D-soră pentru că vam iubit și mea Făcut o colosală impresie Noblețea D-voastră, Cred ca nam si Fiu refuzat am permite avă discuta chiar si în persoană pentru a vă detalia Multe... cred că o să aveți bunătatea amă răspunde la cele ce vam scris eu. Noblețea D-voastră e Mare și figura D-voastră e Nobila cred ca Nare să mă refuze să Mă scuzați dacă vam făcut vre un deranj cu unica mea epistolă vă rog ertați și mă scuzați cred că bunătatea D-voastră este de atmirat și domnișora cred că va avea o inimă blindă amă erta, ah — viu amă cere Mii de scuze dacă mam pronunțat cu așa cuvinte — oh — D-soră vă rog din băerile inimii mele amă răspunde chit de urgent la adresa Mea Gheorghita Marinescu Măcelar în Hala mare compartamentu cu No... aștept cu Mare Ne răbdare onorabila D-voastră epistolă cu stimă vă Salut.

M. G.

Stima a D-sora amă să vă detail mai Multe dacă D-sora va avea bunătatea ane răspunde ca să vedem și noi ce eoprinde onorata D-voastră epistolă.

Salutare Scumpă Floré.

D-nul Gheorghita Marinescu și-a scris pe nerăsuflăte scrisoarea: n'ai să găsești un punct de afurisenie.

Pe «Stimata D-șoară» cu «figura cea nobilă» cititorul ș-o poate inchipui cam ast-fel, în «nostima d-sale fotografie»: în cap cu o pălărie de pae garnisită cu tot ce cultivă grădina botanică; pe frunte și temple ciți-va «acrocche-cocour» turbați, la gît cu o boa de blană împrumutată de la cumătra Mița, pe umeri cu o pelerină cu jauri, iar după gît cu un lanț de mărgele de care atirună tot felul de mostre de fierărie: mărțișoare, mărturii, creioane, tocuri și un ceasornic. Acum și răspunsul «Stimatei Dșoare».

„Stimate D-nule

«Am primit scrisoarea D-tale cu mare bucurre, nici nu mă Așteptam și Te rog dacă vrei să'mi discuți în persóna si viu discera între opt și opt jumătate fix pa dândos la uluci că atunci Mama se duce la cumătra Mița finca a poffito acolo. Aștept cu mare Nerabdare pentru ca să vie seara mult dorită pentru ca să'mi detailezi cu deamă-runtul tot și tot ce mă face să țiu la D-ta te rog sămi dai îndărăt scrisoarea după ce toi afla cuprinsu căci așa vine valurile mării și pe urmă se schimbă.

Cu stimă

Tarsița Niculescu

Pentru conf. Barbu C.

DICTIONAR

Alcoolul: morfina saraeilor.

Patul: o tablă de înmulțire.

Filosof: acela care suportă cu sînge ree nenorocirea amicilor săi.

Viața unei cocote: bal, spital, secție, disecție.

Femea: paradisul ochilor (un epicurian), iadul sufletului (un mizoghin), purgatoriul pungei (un ex-milionar).

Gérardo.

D'ALÉ D-LUI PĂCALĂ

La o sindrofie.

la spune-mi d-ta domnule Păcală ceva ca să se 'nceapă cu litera o și pe care l' au toată lumea.

—Ochii.

—Nu.

—Obraz.

—N'ai ghicit. Este: o pereche de cisme. Acum spune'mi, domnule Păcală, ceva ca să începe cu litera d și pe care nu l' are toată lumea.

—Dinți; —soacră-mea n'are.

—N'ai ghicit. Acel ceva e: două perechi de cisme. Și-acum, să te mai întreb una. Ghicitoarea mea: ce-i aia care stă în pom, vinată, și are năuntru un simbur de prună

—Știu, răspunde repede și victorios, d. Păcală, aia e trei perechi de cisme!

D-nii librari și debitanți de ziare din provincie sunt rugați să ne anunțe în vreme în caz când numărul foilor trimise nu este suficient.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI”

Titii. Butulionul cușar nu e publicabil pentru două motive mai principale: e prea lung și apoi «Zeflemeaua» nu face antisemitism.

Sica. Nu-i bună de tot, dar merge cu oarecare bunăvoință. O păstrăm și o vom utiliza nevoie.

Vinicius d'Artnais. Nu le-am citit încă cele-Falte. Schimbați-vă pseudonimul, că-i prea abracadabrant.

Casto. Iași. Parodia nu e bine susținută prin la sfinșit. Are părți bunicile, apoi d'odată o scrie tește.

Mișu. Câmpina. Da, întâi să vă aflăm numele.

Em. Brăila. Ne-ați atins la slăbiciunile noastre politice; regretăm.

Doreliu. Galați. «Miticiadele» în număr viitor.

Vama. C.-Lung. Să vedem cele-Falte brațuți.

Frigator. Nu ni s'a părut teribilă bucură tradusă. Primim bucuos dacă traduci ceva cu știință.

Const.N. Zeflemescu. Mai încercați și suntem convinși ca veți isbuti.

A. de la Brăila. Iată o publicăm:

Epigramă

Unui profesor universitar.

Barba 'n mustați

Și cu pișcoți,

Fac parte toți dintre netoți.

Tănase I. Predescu. Nu.

Costache Sucitu. N'ai sucit'o bine.

Smaasemeyhon. E de spirit, dar... să nu profanam o legenda așa de frumoasă.

Bujor. Slăbuța.

Inel. Am publicat deja o poezie farmaceutică ceva mai reușită.

My. Craiova. Pe domn Paladu l'au monopolizat Tarascon și Cyrano. Și apoi să-l mai scrie bim nițel cu versurile. Ii facem un serviciu și bindu-l.

Conton. Să vedem și caricaturile.

Guster. Nu vă descurajați.

Celori'alți. Nu dispunem de atita spațiu ca să vă răspundem la toți. Un singur sfat vă dăm dacă nu s'a publicat ce-ați trimis, nu vă faceți inimă rea, ci dați-i înainte că doar și-o spațiu odată dracul opincile.

Mare parte din cititorii ne trimet bonurile de premii în plicuri închise aplicând timbru de 15 bani. E o cheltuială de prisos. Trimeteți o simplă carte poștală de 5 bani pe care lipiți bonul cu gumă arabică, sau îl atașați cu buline ori cu un ac cu gămălie. Sau în fine abonați-vă pe un an sau pe o jumătate de an trimițând costul abonamentului prin mautat ori mărci poștale. Este mijlocul cel mai avantajos, de oare-ce abonații «Zeflemelei» participă de drept la premii fără să mai trimeată cuponul, ceea-ce realizează o mică dar nu neglijabilă economie.

Cîmpu-Lung

La 5 Octombrie a început operațiunile comisiunea mixtă pentru clasarea animalelor.

«Voința Muscelului»

Altă *Voință!* Și asta prin mila lui Ghică Năstăsescu, zis și Schwartz; a lui papă Scurei; a dumnealui directorul de la prefectură și altor spanachizi.

Am înainte-mi No. 4, al acestei verze cu două foi și cu regret văd că, cu toate teoriile emise de un «dela Rucăr» care, nu m'a surprins de loc că «*la lumina zilei*» spune numai prostii, amestecind întoacmai ca o moașă, termenii medicali nesăbuiți și neînțeleși, pe Jean Jacques Rousseau, Voltaire, Dalember, și alți buștenari după Riușor, cu regret văd că prima reclamă a gazetii d-lor, o fac pentru fețele lor cinstite: «*La 5 Octombrie a început operațiunile comisiunea mixtă pentru clasarea animalelor.*»

Nu știu grajdul său cotețul unde-i vor viri dar dacă dinșii spun că: «Ceea ce guvernul liberal cere de la un funcționar este cinstea personală și munca. . . .» noi ețem ca ori onor. redactori să să fie înclhiși la obor, ori să apară gazeta «Voința Muscelului» de patru ori pe zi, ca să mai avem de ce ride: Unul a zis: (nu știu care: întreb pe d. Popescu, directorul) «*l'esprit c'est l'homme*»; Adică pă șleaă: iaă omul după *spirit*.

Ei bine! d-le Prefect aveți spirit de 98° pentru gazeta ce conduceți; prea e multă apă, și spirit nu-i de cit de 9°; par'că ar fi sublimat coroziv!

Jean Goudetsky a zis: J'aime bien l'esprit, mais l'esprit, l'esprit; pas la bêtise.

Paraschiv.

Slatina

S'a stins și viața falniciei grădinii, Frunzișul zace-acum întroenit, Natura par' că-i ceva întepenit Și'n loc de flori prin ronturi azi sunt spini.

Chiar Mișu devine mai apelpisit Și întrebat ironic: pentru-ce suspini?

— Fiind-că coarda dulci mele mandolinii Nu mă mai inspiră, să cînt ce-am iubit.

«Terasa» chiar rămas'a'n întunerice, Nu vezi gomoși, n'auzi zornet de pînten S'a dus Mamet, cu el poemul feeric,

Acum doar luna din înalte sfere Mai estompează ntr'un tablou chimeric: Gardistul ce sărută o muiere. . . .

Gest.

CADOURILE „ZEFLEMELEI“

Căștigătorii premiilor numărului 3

Pe lângă numeroșii și simpatici noștri abonați, au mai concurat ia tragerea la sorți a premiilor numărului 3 al «Zeflemelei» următorii cititori:

București: d-nii Jacques Ailama, I. Gostinescu, student, Ion Constantinof, N. Dinicu, elev al conservatorului, D. Perianu, G. Moisescu, Benjamin Pinto, V. Condeescu, A. Delabrăila, Elie Radu, student Vasile G. Gorănescu, Vinicius d'Artnais, N. Stăjescu, student, Mihail Mihăilescu, Lionel Porn, M. Goldenberg, Tănase I. Predescu, T. Catul, farmacist, Constantin C. Stoicescu, C. Vernescu, C. Antonescu, Petre Z. Georgescu, Temistocle Grigoriu, N. Barzon, ziarist, N. Bădulescu, student, Ch. Paraschivescu-Frăssinet, Ștefan V. Stănescu, N. Zeuleanu, Jean Franc, Nicu Apostolescu, Teodor Poenaru, Filofteia Poenaru, Iancu Dănescu, berar, Aurel I. Curtoviță, Paul Botzan, E. Pișca, R. Argintaru, C. Popescu, M. C. Simionescu, d-ra Virginia Kopystynska, Bibi, Ion Mateescu, student.

Târgu-Ocna: d. Ioan I. Vêrgolici, avocat, d-na Ana M. Ștefănescu.

R.-Vilcea: D-ra G. Manole.

Pitești: D-ra Lisette Radouleano Aureliu Albu-Crin.

Mărășești: d. Ștefan Dobrescu, P. Petculescu, șeful Depozitului C. F. R.

Neamțu (Pipirig) d. Al. G. Vasiliu.

Giurgiu: d-nii A. D. Craioveanu, Ioan T. Dumitriu.

Bârlad: d. Dim. Fazacat, farmacist, Mauriciu I. Witzing

Ploești: d. Ioan Ionescu, medic veterinar, Jacques Rosenfeld, Gheorghe V. Gheorghiu.

Galați: d. Heinrich Sternbeld, Paraschiv S. Panaitescu, Const. Graur.

Brăila: d. Marcus Liebreich, Vasile A. Pârjolescu, Ioan Vasilescu, Zamfir Ionescu, telegrafist, Mihăilescu, d-ra Marieta Vultreanu, Iulie Christescu, A. Dinu, student, Const. N. B. Puyan, Milan I. Stoian.

Târgu-Jiu: d-ra Cecilia P. Bărbulescu, Căcărli, D-na Eleonora N. Stoicescu.

Săscut: d. Gh. Malhasoviță, d-ra Aurelia Preda.

Iași: V. S. Popp, Ghică de la Iași, Corneliu Al. Savinescu, Octav Petrescu, A. Goldemberg, I. Rosescu, Gh. Racoviță, Dimitrie Tomida, student, D. Dospinescu

Focșani: d. Nicolae F. Costescu, Const. N. Costescu.

Slatina: d. Nicolae I. Poingée.

Buzău: d. S. Răducănescu.

Craiova: d. Leon A. Ligi, Isak M. Eschenasi, Marcus Herzberg, Petre Dobrescu, I. I. Spătaru, Gh. Popescu.

Turnu-Măgurele: d. Albert Asendorf.

Turnu-Severin: d. Aron D. Löwy.

Târgoviște: d. St. Sachelaride, d-na Elena Fiulescu.

Mizil: Steluș Ch. Gheorghiu.

Gara Vintileanca: d. P. Rădulescu.

Tecuci: d. Simion Papadopol.

Adjud: d. Ștrul Abramovici.

Fălțiceni: D. Tănărescu.

Vaslui: d. Raoul Friedman.

Tulcea: d. Jean C. Adrian.

Au fost favorizați de noroc:

1) **D. Florea Dumitrescu**, directorul școlii Calist din București, abonatul nostru, care a câștigat un «*porte-cigarettes*» oxidat, avind o floare roșie pe capacul din față.

2) **D. A. D. Craioveanu** din Giurgiu, care a câștigat o sută cărți de vizită.

3) **D. Ion Ionescu**, medic veterinar din Ploești, care a câștigat două volume: «*De inimă albastră și Strofe și Apostrofe*».

4) **D. Corneliu Al. Savinescu** din Iași care a câștigat de asemeni două volume.

Premiile au fost imediat expediate la adresele indicate.

Premiile numărului 4

La numărul viitor, abonații «Zeflemelei» cum și cititorii cari vor trimete pînă Marți bonul de mai jos vor concura prin tragere la sorți la următoarele premii:

1) **O frumoasă caricatură originală în culori de talentatul nostru desenator N. S. Petrescu.**

2) **Zece cărți poștale ilustrate în mod artistic.**

O prea frumoasă călmară în formă de fes.

3) **Un volum Strofe și Apostrofe.**

4) **Un volum: De inimă albastră.**

CITIȚI

SUFLETE DE FEMEI

ROMAN PSICHOLOGIC

DE CUNOSCUȚUL PUBLICIST

SFINX

PREȚUL I LEU

De vînzare la librării. Se trimete și în ori-ce parte franco.

Adresa: SFINX, Francomasonă, 52

BUCUREȘCI

Grăbiți-vă și cumpărați

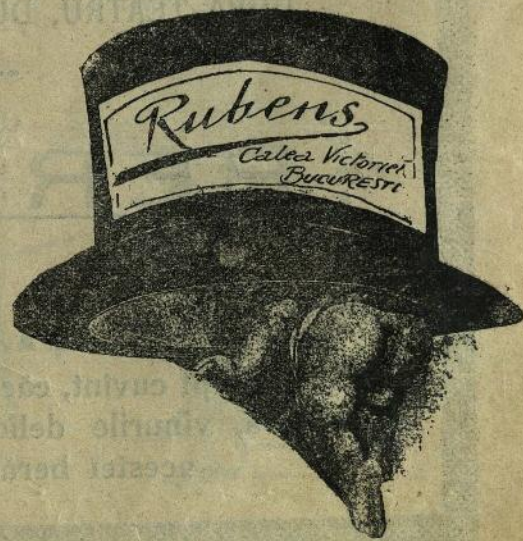
CELE DIN URMA

POESII

de Radu D. Rosetti.

BUN

PENTRU CADOURILE „ZEFLEMELEI“ No. 4

MUȘTAR

DIAFAN
și cu
MUȘULET

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICI

De vânzare la toate magazinele principale
DEPOSITUL GENERAL
Depoul de conserve: STAICOVICI
STR. REGALĂ, 11 bis.

NICOLAE MARIESCU
DENTIST

53, CALEA VICTORIEI

BUCUREȘTI

LICEUL ACADEMIA ȘI ȘCOALA COMERCIALA

VIRGILIU POPESCU

Str. General Florescu, 6-8 — Telefon, 117

AL DOILEA AN DE FUNCȚIONARE

CURSURI PRIMARE, LICEALE, COMERCIALE

După programa Statului și ACADEMIA COMERCIALĂ
pentru

BACALAUREAȚI ȘI FUNCȚIONARI

Cursuri de limbi moderne cu profesori speciali din Germania,
Elveția și Franța.

LIMBELE GERMANĂ ȘI FRANCEZĂ

OBLIGATORII chiar din CLASELE PRIMARE
PE LINGĂ ȘCOALA ȘI ACADEMIA COMERCIALĂ FUNCȚIONAZĂ UN

BIUROU COMERCIAL

în care pe lângă practica comercială se fac
și exerciții continue de corespondență comercială
ROMÂNĂ, GERMANĂ ȘI FRANCEZĂ

La examenele din Iunie și Septembrie, a. c. s'au
promovat și au dobândit certificate valabile 168 elevi

PROSPECTE LA CERERE

CEREȚI

CONSERVELE

STAICOVICI

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice
ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
1900

A.

A.

A.

A.

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATĂ

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FARMACIA
ALTAN

FURNISORUL
Curții Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ
PENTRU
OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

— ANALISE DE URINĂ —

MIRCEA G. PETRESCU

FOST MAGISTRAT, AVOCAT

CONSULTAȚIUNI 8-10 A. M.

STRADA MERCUR 10

NICOLAE A. POPOVICI

Doctor în drept, fost magistrat

ADVOCAT

București.

Smârdan, 53.

MAGASINUL DE COLONIALE ȘI DELICATESE

S. G. ȘERBANESCU

— Calea Victoriei, colț cu Str. Regală —

ORIGINALE ROMURÎ DE BREMEN

ASORTIMENT DE BISCUȚI

ADEVĂRATE ICRE NEGRE DE TAIGAN

Cea mai bună

SUNCĂ DE PRAGA

Localul cel mai recomandat pentru întinlnire la aperitive

VINURI TONICE

VINURI DE DESERT

VINURI DE MASĂ

ȘI SINGURUL DEPOSIT AL TUTULOR

MARCIOR DE CHAMPAGNE

DUPĂ TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPĂ CONCERTE, TOATĂ LUMEA ÎȘI DĂ
„RENDEZ-VOUS”

LA

BERĂRIA

COOPERATIVĂ

— PIAȚA TEATRULUI —

Și cu drept cuvînt, căci: excelentele mîncări reci, berea Oppler (Peleş) de calitate
superioară, vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului
acestei berării împacă gusturile clientelei celei mai exigente.